

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/175/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121210648
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4121210648.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, proti žalovaným : 1.) N. I. P., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. 14, B., 2.) L. P., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. 6, B., toho času bytom W. XX, B. - Y., v konaní o zaplatenie sumy 207143,51 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1.) a 2.) rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 207143,51 eura, úrok vo výške 3001,65 eura, úrok z omeškania zo sumy 207143,51 eura vo výške 3 % ročne od 04.06.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1.) a 2.) rade v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Nitra dňa 17.09.2021 požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaní v 1.) a 2.) rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 207143,51 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % od 04.06.2019 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že medzi ním a žalovanými bola dňa 03.03.2016 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexihypotéka na refinancovanie“ reg. č.: 001/246530/16-001/000, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s., na poskytovanie úverov zabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti pre fyzické osoby - občanov (ďalej len „VOP“). Rovnako dňa 03.03.2016 za účelom zabezpečenia pohľadávok žalobcu zo Zmluvy žalobca s Y. P., R. P. a žalovanou v 1. rade ako záložcami uzatvorili Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č.: 001/XXXXXX/XX-XXX/XXX (ďalej len „Záložná zmluva“). Na základe Zmluvy poskytol žalobca ako úverový veriteľ žalovaným ako úverovým dlžníkom úver v celkovej výške 220 500 eur (článok 3.1 v spojení s článkom 1a. bod 1.1 Zmluvy). Žalovaní sa so žalobcom dohodli, že úver sa úročí ročnou percentuálnou úrokovou sadzbou, pričom úroková sadzba úveru vyplývajúceho zo Zmluvy bude fixovaná na obdobie troch (3) rokov vo výške 1,49 % p.a. (článok 3.3 v spojení s článkom 1a. bod 1.4 Zmluvy). Žalovaní sa so žalobcom ďalej dohodli, že výška úroku z omeškania bude vo výške 3 % p.a. o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky (článok 5. v spojení s článkom 1a. bod 2. Zmluvy). Lehota splatnosti úveru vyplývajúceho zo Zmluvy bola dohodnutá do 30 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky (článok 8.2 v spojení s článkom 1a. bod 4.4 Zmluvy). Úver bol žalovanými čerpaný postupne a to dňa 15.03.2016 vo výške 50 464 eur, dňa 16.03.2016 vo výške 71 644 eur, dňa 17.03.2016 vo výške 76 342 eur a dňa 31.05.2016 vo výške 22 050 eur. K poslednej čiastočnej úhrade došlo zo strany žalovaných dňa 21.12.2018. Z dôvodu vzniku omeškania žalobca kontaktoval žalovaných prostredníctvom telefonátov ako aj zaslaných SMS za účelom úhrady dlžných súm. Taktiež zaslal žalovaným Pokus o zmier

zo dňa 21.03.2019 (ďalej len „Pokus o zmier“), v ktorom žalovaných vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do pätnástich (15) dní odo dňa doručenia Pokusu o zmier. V predmetnom Pokuse o zmier boli žalovaní žalobcom upovedomení, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, žalobca využije svoje právo požadovať jednorazové splatenie celého zostatku úveru vyplývajúceho zo Zmluvy vrátane príslušenstva pred pôvodnou lehotou splatnosti. Žalovaní ani po zaslaní Pokusu o zmier nezaplatili dlžnú sumu. V čase zaslania Pokusu o zmier boli žalovaní v omeškaní už so 7 splátkami, keďže počnúc splátkou so splatnosťou dňa 20.09.2018 nebola žiadna zo splátok riadne uhradená. Konkrétne splátky so splatnosťou ku dňu 20.09.2018, 19.10.2018, 20.11.2018, 20.12.2018, 18.01.2019, 20.02.2019 a 20.03.2019. Následne žalobca zaslal žalovaným Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.05.2019 (ďalej len „Výzva“), v ktorej žalobca vyzval žalovaných na vrátenie celého zostatku úveru vyplývajúceho zo Zmluvy v lehote do 15 dní od jej doručenia. V čase zaslania Výzvy boli žalovaní v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkami so splatnosťou ku dňu 20.09.2018, 19.10.2018, 20.11.2018, 20.12.2018 a 18.01.2019. Výzva bola žalovanému v 1. rade doručená dňa 18.05.2019 a žalovanému v 2. rade dňa 15.05.2019. Žalovaní sa dostali do omeškania s vrátením celého zostatku úveru vyplývajúceho zo Zmluvy vrátane príslušenstva dňa 04.06.2019. Žalovaní sú stále v omeškaní, nakoľko si až do dnešného dňa nespĺnili povinnosť splatiť zostatok predmetného úveru vrátane príslušenstva. Pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo Zmluvy bola k 13.05.2019 tvorená istinou vo výške 207 143,51 eura, úrokmi vo výške 3 001,65 eura, úrokmi z omeškania vo výške 42,07 eura a poplatkami vo výške 5,50 eura. Od uvedeného dňa do dnešného dňa, t.j. 16.09.2021, nedošlo zo strany žalovaných k žiadnej úhrade. Žalovaní uhradili v úverovom vzťahu celkovo 21 074,88 eura. Uhradené platby žalovaných boli započítané na istinu vo výške 13 356,49 eura, na úroky vo výške 7 705,55 eura, na úroky z meškania vo výške 5,84 eura a na poplatky za upomienky vo výške 7,00 eura.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, č. k. 16Csp/175/2021-59 zo dňa 05.10.2021, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu a rozhodol o povinnosti žalovaných zaplatiť žalovanú istinu spolu s príslušenstvom.

3. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná v 1.) rade prostredníctvom právneho zástupcu vecne odôvodnený odpor, ku ktorému sa v plnom rozsahu pripojil aj žalovaný v 2.) rade (hoci mu nebol doručený platobný rozkaz) v dôsledku čoho prišlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona. V odpore namietala, že pohľadávka žalobcu je riadne zabezpečená záložným právom, pričom žalovaný realizuje prostredníctvom dražobnej spoločnosti U9, a.s. výkon záložného práva na nehnuteľnosti v kat. území P. Y.. Poukázala, že v danej veci boli už 3 dražby, avšak ani jedna nebola zrealizovaná, s opisom priebehu jednotlivých dražieb. Namietala podhodnotenie ceny nehnuteľnosti dražobnou spoločnosťou. Ďalej namietala uplatnené zmluvné úroky, ktoré si žalobca uplatňuje, napriek tomu, že sa stal úver platný, pričom podľa platnej judikatúry na tieto nemá právny nárok. Žalovaný v 2.) rade vo svojom odpore navyše uviedol, že žaloba bola podaná predčasne, keďže žalobca mal možnosť uspokojiť sa v prvom rade predajom nehnuteľnosti, ktorou je zabezpečená pohľadávka.

4. Žalobca v replike poznamenal, že námietky žalovaných v 1.) a 2.) rade nemajú vplyv na oprávnenosť a dôvodnosť podania tejto žaloby, keďže nedošlo ani len k čiastočnému uspokojeniu žalobcovej pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, či už formou uspokojenia z predmetu zálohu alebo z dôvodu úhrady žalovanou v 1. rade. Aj keď skutočnosti týkajúce sa priebehu dražby uvedené žalovanou v 1. rade sú vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu irelevantné, upriamil pozornosť na konkrétne skutočnosti týkajúce sa priebehu dražby, ako aj dôvodov jej neuskutočnenia. K námietke ohľadne namietaného uplatňovania zmluvných úrokov uviedol, že si ani neuplatňuje žiadne zmluvné úroky od okamihu, kedy sa stal úver splatný, pričom žiadal iba priznať zmluvne dohodnuté úroky len do dňa vyhotovenia výzvy. Upriamil pozornosť na judikatúru dovolacieho súdu, konkrétne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020 (pod R 5/2021), ktoré vyvracia tvrdenie, že žalobcovi zaniká nárok na zmluvné úroky okamihom, kedy vyhlási úver za splatný. Námietka žalovaného, že sa mal možnosť uspokojiť s predajom nehnuteľnosti je vo vzťahu k uplatnenému nároku irelevantná.

5. Žalovaní sa k replike žalobcu nevyjadrili.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pričom vzhľadom za splnenia podmienok podľa § 180 CSP vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaných v 1.) a 2.) rade (ďalej len „žalovaní“), ktorí veľmi krátko pred termínom pojednávania mailom požiadali o odročenie pojednávania, pričom priložili takmer nečitateľnú žiadosť s poukazom na list, ktorý mali adresovať dňa 05.09.2022 žalobcovi. Žalovaný v 2.) rade sa o termíne dozvedel od žalovanej v 1.) rade, pričom si nespĺnil povinnosť oznámiť súdu, na akej

adrese sa v súčasnej dobe zdržuje. Podľa názoru súdu, žalovaní hoci vediac o termíne pojednávania v dostatočnom časovom predstihu (od júna 2022) úmyselne prejavili vôľu zmariť pojednávanie, keď vedeli, že žalobcovi pravdepodobne v deň pojednávania ani nebude doručená výzva, ktorú priložili k návrhu na odročenie pojednávania. Okrem toho, súd už pojednávania viackrát (nariadené na deň 16.03.2022 a 11.05.2022) odročil, čím prejavil zhovievavý prístup k žalovaným, ktorý však následne opätovne tento zneužili, keď podali žiadosť o odročenie pojednávania zasielajúc žiadosť (hoci úplne márnú a podľa názoru aj účelovú) priamo žalobcovi 2 dni pred termínom pojednávania, ktorá mu pravdepodobne ani nemohla byť doručená pred pojednávaním. Súd umožnil žalovaným vyriešiť vec mimosúdne počas pomerne dlhého obdobia (viac ako pol roka), avšak títo boli pasívni, nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by reálne preukazoval, že je ich snaha naozaj reálna, teda taká ktorá smeruje k vyriešeniu veci iným spôsobom ako rozhodnutím vo veci samej. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že žalovaní už počas konania marili nariadené pojednávania, pričom dobre vedeli, že mohli urobiť kroky na odvrátenie rozhodnutia, pretože žaloba im bola doručená v októbri 2021 (respektíve žalovaný v 2.) rade sa ňou v tejto dobe už oboznámil, hoci bola doručená jeho právnomu zástupcovi v novembri), avšak nič neurobili preto, aby žalobcovi ako veriteľovi neupierali jeho práva na uspokojenie pohľadávky v primeranom čase. Súd ani nestihol upovedomiť žalovaných ako rozhodol o ich návrhu na prerušenie konania, teda že pojednávanie vykoná, pretože títo zaslali žiadosť veľmi krátko pred pojednávaním (sudcovi predložená žiadosť o 08:05 hod.). Okrem toho, hoci bola žiadosť ťažko nečitateľná, súd zástupcu žalobcu s touto oboznámil a vyzval ho, aby sa vyjadril ku skutočnostiam, pre ktoré malo prísť k odročeniu pojednávania. Tento uviedol, že banka nie je oprávnená kupovať nehnuteľnosti a tieto predávať, z ktorého dôvodu v predmetnej veci realizuje výkon záložného práva. K obsahu žiadosti o odročenie pojednávania uviedol, že banka nemôže poskytnúť žalovaným v 1. a 2. rade úver, keďže sami sú dlžníkmi úveru, ktorého zaplata sa v tomto konaní domáha žalobca. Žalovaní nereagovali na ponuku ohľadne možnosti splácania samotného úveru. Z uvedeného je úplne zrejmé, že predmetná žiadosť mala za cieľ jednoznačne zmariť nariadené pojednávanie v dostatočnom časovom predstihu, pričom podľa názoru súdu je celkom zrejmé, že dlžník nemôže žiadať banku o poskytnutie ďalšieho úveru, keď mu dlží viac než 200.000 eur a má záznam v úverom registri. Je nepochopiteľné, aby si žalovaní predurčovali podmienky za ktorých je možné ich záväzok voči žalobcovi uhradiť. V takom prípade by súd nemohol v podstate nikdy vykonať pojednávanie a práva žalovaných by boli v neprimerane zvýhodnené oproti žalobcovi, ktorý vystupuje ako veriteľ, konkrétne v pozícii záložného veriteľa, ktorého cieľom je dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky, či už na základe judikovaného rozhodnutia súdu, alebo aj inou možnou formou. Žiadosť o odročenie pojednávania súd posúdil ako nedôvodnú, keďže nebola podaná včas, a neobsahovala ani žiaden dôležitý dôvod, pretože žalovaní svojím postupom sledovali opätovné, navyše viacnásobné zmarenie súdom nariadeného úkonu (pojednávania), pretože termín pojednávania bol doručený žalovanej v 1.) rade ešte v júni (o ktorom vedel aj žalovaný v 2.) rade), preto mohli adresovať žalobcovi svoje žiadosti ihneď po tom, čo sa dozvedeli o novom termíne pojednávania. V danej veci navyše po vyjadrení zástupcu žalobcu neexistoval žiaden dôvod na odročenie pojednávania. Na základe vyššie uvedeného, v prvom rade vyhodnocujúc podanie žiadosti o odročenie pojednávania absolútne oneskorene, pri absencii akéhokoľvek dôležitého dôvodu, nemohol súd akceptovať totálne obštrukčný návrh žalovaných o opakované odročenie pojednávania. Súd navyše z procesnej opatrnosti vyzval zástupcu žalobcu na vyjadrenie k dôvodom, ktoré boli obsahom výzvy, a pre ktoré malo prísť k odročeniu pojednávania, aby preveril určitú vôľu samotného žalobcu viesť ďalšie mimosúdne rokovania, alebo prístup k mimosúdne vyriešeniu veci. Z vyjadrenia zástupcu žalobcu je zrejmé, že samotní žalovaní sa v priebehu konania správali tak, aby dosiahli odročenie pojednávania bez existencie dôležitého dôvodu. Okrem toho, nič nebránilo žalovaným prísť a priamo na pojednávaní predostrieť svoju ponuku zástupcovi žalobcu, preto ich neúčast' zároveň možno hodnotiť ako neospravedlnenú.

7. Ďalej súd poznamenáva, že návrh žalovaných na prerušenie konania (č. I. 108) podľa obsahu skôr vyhodnotil ako žiadosť ďalšiu možnosť poskytnutia dlhšej lehoty na mimosúdne rokovania. Takýto návrh ani nebolo možné subsumovať pod žiaden zákonný dôvod na prerušenie konania, či už fakultatívny alebo obligatórny, ktorý je precizovaný v § 162 až § 164 CSP, preto o takomto návrhu osobitne nerozhodoval, čo sa prejavilo aj v absencii výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Návrh na prerušenie konania pre účely hľadania spoločnej možnosti riešenia veci predajom nehnuteľnosti však nepozná ani procesná úprava, v dôsledku čoho súd nepovažoval za potrebné zbytočne formálne rozhodovať o takom návrhu, o to viac, keď nespĺňa kritéria návrhu na prerušenie konania po obsahovej stránke (súd posudzuje podanie podľa obsahu). Okrem toho, neexistoval žiaden časový moment do ktorého by súd mohol teoreticky konanie prerušiť, čo však vyplynulo aj z charakteru podaného žalovanými nazvaného návrhu na prerušenie konania. Rovnako žalobca nesúhlasil s prerušením

konaní s odôvodnením, že návrhu žalovaných bol obštrukčný, pretože žalovaní vôbec nekontaktovali žalobcu odo dňa podania predošlej žiadosti o odročenie pojednávania do dňa vyhotovenia odpovede.

8. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovaného, oboznámil sa s listinami, ktoré predložili strany sporu a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti a zistil tento skutkový a právny stav :

9. Žalobca a žalovaní uzavreli dňa 03.03.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexihypotéka na refinancovanie“ reg. č. 001/XXXXXX/XX-XXX/XXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 220.500 eur (pri výške istiny 220.000 eur), ktorého účelom bolo splatenie skôr poskytnutého úveru a zmena dokončených stavieb, pri fixnej úrokovej sadzbe na obdobie 3 rokov 1,49 % ročne pri splatnosti úveru 30 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky. Strany sa dohodli aj na úroku z omeškania vo výške o 3 % p.a. o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky, pričom jeho výška je platná počas celej lehoty splatnosti úveru. Žalovaní sa zaviazali úver splatiť mesačnými anuitnými splátkami po 761,66 eura, splatnými vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca, celkové náklady žalovaných ako dlžníkov predstavovali 53196,31 eura, pri RPMN 1,53 %, pri priemernej RPMN 2,65%. Celkový počet splátok bol 360, celková suma, ktorú museli dlžníci splatiť bola 274.196,31 eura. Odplata predstavovala 1,72 %, pri najvyššej prípustnej výške odplaty 6,02 %. Účelom úveru bolo splatenie skôr poskytnutého úveru, ktorý nebol poistený. V osobitných podmienkach je uvedené, že čerpanie úveru na účel splatenia skôr poskytnutého úveru vo výške 129.080 eur a na účel zmena dokončených stavieb vo výške 90.920 eur bol podmienený splnením viacerých podmienok uvedených v článku 3 zmluvy. Objektom úveru bol rodinný dom so súp . č. XX na parc. č. XXXX/XXX vo vlastníctve žalovanej v 1.) rade v podiele 1/1, zapísanom na LV č. XXX, v katastrálnom území Veľké Y., Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor a pozemok(ky) : parc. č. XXXX/XXX, na LV č. XXX vo vlastníctve žalovanej v podiele 1/1, parc. č. XXXX/XXX, na LV č. XXX vo vlastníctve žalovanej v podiele 1/1. V predmete zabezpečenia bol označený byt č. XX, v bytovom dome súp. č. XXX, zapísanom na LV č. XXXX, v katastrálnom území B., na parcele č. XXXX, XXXX, Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor vo vlastníctve Y. P. v podiele 1/1, vo vlastníctve R. P. v podiele 1/1 (v BSM) vrátane príslušného spoluvlastníckeho podielu k príslušným pozemkom. Ďalej bol označený rodinný dom so súp . č. XX na parc. č. XXXX/XXX vo vlastníctve žalovanej v 1.) rade v podiele 1/1, zapísanom na LV č. XXX, v katastrálnom území P. Y., Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor a pozemok(ky) : parc. č. XXXX/XXX., o výmere 338 m², na LV č. XXX vo vlastníctve žalovanej v podiele 1/1, parc. č. XXXX/XXX o výmere 138 m², na LV č. XXX vo vlastníctve žalovanej v podiele 1/1.

10. Medzi žalobcom ako záložným veriteľom a Y. P., R. P. a žalovanou v 1.) rade (N.. I. P.) ako záložcami bola dňa 03.03.2016 uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 001/XXXXXX/XX-XXX/XXX a to podľa § 151a až § 151md Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa pohľadávka záložného veriteľa - žalobcu zabezpečila do najvyššej hodnoty istiny 247.200 eur (článok II.) Záložné právo sa zriadilo na nehnuteľný majetok (definovaný v článku I. ako predmet zálohu), kde Y.P., R.P. boli označení ako vlastníci nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele 1/1 a to nehnuteľnosti - byt č. XX, 8. p., vchod č.: H. XX, v bytovom dome súp. č. XXX, na parc. C KN XXXX, súp. č. XXX parc. C KN č. XXXX, zapísanom na LV č. XXXX, v katastrálnom území Nitra, na parcele č. XXXX, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - pozemok parc. C KN č. XXXX, výmera 227 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. C KN č. XXXX, výmera 232 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvorie v spoluvlastníckom podiele 837/29802 a podielom na priestore na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 837/29802. Záložca - žalovaná v 1. rade bola označená ako vlastníčka rodinného domu so súp . č. XX C KN č. XXXX/XXX, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - pozemok parc. C KN XXXX/XXX, o výmere 338 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pričom predmetná parcela geometrickým plánom č. XXX/XXXX zameraná a rozdelená a vznikli : pozemok parc. C KN č. XXXX/XXX, výmera 303 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; pozemok parc. C KN č. XXXX/XXX, výmera 138 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pričom geometrickým plánom č. XXX/XXXX bola parcela C KN č. XXXX/XXX, zameraná a rozdelená a vznikli pozemok parc. C KN č. XXXX/XXX, výmera 173 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria. a bolo na uvedené nehnuteľnosti zriadené záložné právo.

11. Z výpisov žalobcu adresovaných žalovanej v prvom rade vyplýva, že táto čerpala dňa 15.03.2016 celkovo sumu 49.964 eur; dňa 16.03.2016 celkovo sumu 71.644, dňa 17.03.2016 sumy 3032,50 eura, 3000 eur, 1000 eur, 68.309 eura a 1000 eur a dňa 31.05.2016 sumu 22.050 eur.

12. Z prehľadu pohybov ohľadne Z. o poskytnutí spotrebiteľského úveru „K. na refinancovanie“ reg. č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX (klient I.P. - žalovaná v 1.) rade vyplynulo, že žalobca celkovo prijal úhrady vo výške 21.074,88 eura, z ktorých bola suma 13356,49 eura započítaná na istinu, na základný úrok suma 7702,62 eura, na základný úrok (istina v omeškani) suma 2,92 eura, na úrok z omeškania suma 5,84 eura na upomienky 7 eur, pričom celkovo dlžná suma predstavuje 207143,51 eura.

13. Z pokusu o zmier zo dňa 21.03.2019 vyplynulo že žalobca upozorňoval žalovaných na to, že napriek zaslaným upomienkam neuhradili dlžnú pohľadávku banky z titulu hypotekárneho úveru, pričom po lehote k splatnosti bola ku dňu vyhotovenia uvedenej listiny suma 5501,79 eura, súčasne ich vyzval na zaplatenie pohľadávky v lehote do 15 dní odo dňa doručenia uvedeného listu. Žalovaná v 1.) rade prevzala uvedenú výzvu dňa 04.04.2019, žalovanému táto výzva doručená nebola, pretože bol na adrese, na ktorú mu zasielal žalobca listovú zásielku pre poštu neznámym adresátom alebo neprevzal zásielku v odbernej lehote (adrese trvalého pobytu uvedenej v zmluve bol pre poštu neznámym adresátom, na adrese J. XX, B., kde neprebral zásielku v odbernej lehote; a na adrese H. XX, B. bol pre poštu neznámym adresátom).

14. Listom označeným ako Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.05.2019 žalobca žalovaných vyzval vzhľadom na to, že boli v omeškani viac ako 90 dní, a ani napriek písomným upomienkam a pokusu o zmier nezaplatili delikventnú pohľadávku v stanovenej lehote, aby vrátili celý zostatok úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy v celkovej sume 210.192,73 eura z toho istina 207.143,51 eura. Predmetný list bol doručený do vlastných rúk žalovanej v 1. rade žalovanému v 2. rade zhodne dňa 16.05.2019

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 1 ods. 3 písmeno b), c), d) e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie sú, úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov, úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d).

20. V konaní bolo preukázané a medzi stranami ani nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovanými existoval záväzkový vzťah, na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexihypotéka na refinancovanie“ reg. č. 001/2XXXXX/XX-XXX/XXX uzavretej dňa 03.03.2016, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanými, ktorí sú fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto

zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku v § 52. Na túto zmluvu je tak potrebné aplikovať prednostne špeciálne spotrebiteľské právo. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa. Zároveň súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nepochybnému záveru, že na zmluvu nedopadá právna úprava o spotrebiteľských úveroch, a to podľa § 1 ods. 3 písm. b), c), d) e) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože účelom úveru bolo splatenie skôr poskytnutých úveroch a zmena dokončených stavieb pričom pohľadávka z predmetného úveru bola zabezpečená na základe zmluvy o zriadení záložného práva dňa 03.03.2016 to až do výšky najvyššej hodnoty istiny, t. j. do 247.200 eur, pričom záložné právo sa vzťahovalo na nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené v bode 9. tohto rozsudku.

21. Súd teda podrobil prieskumu predmetnú spotrebiteľskú zmluvu aj z dôvodu poskytnutia vyššej ochrany slabšej strane sporu, keďže ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd predovšetkým posudzoval, či je dojednaný úrok vo výške 1,49% v súlade s dobrými mravmi (§ 39), súčasne aj či nejde zo strany veriteľa, respektíve žalobcu o úžernícke konanie, ktoré by mohlo byť postihnuté ustanovením § 39a Občianskeho zákonníka. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Hoci maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nebola v čase poskytnutia úveru žiadnym právnym predpisom limitovaná a bola ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky podstatným spôsobom presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk.

22. Na základe uvedeného súd dospel k nepochybnému záveru, že dohodnuté úroky, pretože nie sú v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky SR úroková miera úverov poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období 3/2016 pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti činila hodnotu 4,33 % pri úveroch so splatnosťou nad 5 rokov, pričom v zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 1,49 %, ktorý bol oveľa nižší ako priemerná hodnota úrokových sadzieb pri obdobných úveroch.

23. V prvom rade, podľa názoru súdu boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 565 na zosplatenie úveru. Žalobca preukázal, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa mohlo dostať do dispozičnej sféry oboch žalovaných, keďže upozornenie na možnosť zosplatenia úveru prevzala žalovaná v 1.) rade dňa 04.04.2019 a žalovaný v 2. rade si takúto zásielku obsahujúcu upozornenie neprevzal buď z dôvodu, že bol na adrese, na ktorý mu bolo zasielané upozornenie buď neznámym adresátom, alebo takýto list neprevzal v odbernej lehote. Okrem toho, obaja žalovaní prevzali list na základe ktorého žalobca využil svoje právo zosplatiť úver. Súd tak uzaviera, že žalobca mal splnené podmienky tak podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá skutočnosť však v konaní nebola sporná, avšak súd vzhľadom na to, že ide o spor so spotrebiteľský, ktorý je typologicky zaradený medzi spory so slabšou stranou, z úradnej povinnosti preskúmal zákonné podmienky pre zosplatenie úveru.

24. Súd zároveň z úradnej povinnosti skúmal, či právo veriteľa nie je premlčané a to s poukazom na ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka v spojení § 879v Občianskeho zákonníka, keďže konanie sa začalo po účinnosti uvedeného ustanovenia.

25. Podľa ustanovenia § 103 OZ pri dohodnutom plnení v splátkach, plyní premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivéj splátky. Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nesplnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 OZ musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatnenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak však pre nesplnenie niektorej zo splátok nastane splatnosť dlhu, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 OZ nevyužije, plyní premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (103 OZ druhá veta).

26. Podľa názoru súdu žalobca platne a súladne s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ zosplatnil celý dlh ku dňu 13.05.2019, keď listom zo dňa 21.03.2019 upozornil žalovaných na ich omeškanie s plnením jednotlivých splátok viac ako tri mesiace po lehote splatnosti (čo vyplýva z obsahu spisu) a súčasne ich vyzval k úhrade zameškaných splátok v celkovej výške 5501,79 eura. Z obsahu spisu, ako aj z tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaní ku dňu vyhotovenia pokusu o zmier zo dňa 21.03.2019 boli v omeškaní viac ako 3 mesiace resp. boli v omeškaní s plnením minimálne splátok splatných 20.09.2018 (splatená neúplne), 20.10.2018, 20.11.2018, 20.12.2018, 20.01.2019, 20.02.2019, 20.03.2019. Vzhľadom na uvedené je teda zrejmé, že splátka, ktorá spôsobila resp. bola príčinou zročnosti celého dlhu je práve splátka ku dňu 20.02.2019, naopak splátka splatná k 20.04.2019 bola splátkou, ktorá v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ umožnila veriteľovi uplatniť inštitút mimoriadneho zosplatnenia. Z uvedeného je teda zrejmé, že prišlo k zosplatneniu úveru pre splátku splatnú dňa 20.02.2019, a žaloba bola podaná dňa 17.09.2021, preto nárok žalobcu nie je premlčaný.

27. Je nevyhnutné dať do pozornosti, že pre posúdenie začiatku plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby celého úveru (v prípade mimoriadneho zosplatnenia úveru) je v prvom rade nevyhnutné diferencovať medzi okamihom vyhlásenia zročnosti úveru zo strany veriteľa a okamihom, ktorým nastáva zročnosť celého úveru. Podľa názoru súdu, aj podľa aktuálnej rozhodovacej praxi je zrejmé, že okamihom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako úkonu ktorým si veriteľ uplatňuje svoje oprávnenie podľa § 565 OZ, nenastáva súčasne aj samotná zročnosť celého úveru, pretože naopak tá sa viaže ku dňu zročnosti nesplnenej splátky, ktorá zapríčinila resp. bola konštitutívnou príčinou zosplatnenia dlhu (§ 103 OZ druhá veta), preto je nevyhnutné začiatok plynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty viazať na predmetný okamih.

28. Čo sa týka námietok žalovaných ohľadne uplatňovania nároku na zmluvné úroky, tak súd poukazuje práve na argumentáciu žalobcu, že tento si neuplatňuje nárok na zmluvné úroky od okamihu, kedy sa stal úver splatný, ale žiadal priznať len úroky do dňa vyhotovenia výzvy na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom. Okrem toho takáto skutočnosť podľa názoru vyplýva aj z obsahu spisu, pričom ani žalovaní túto skutočnosť žiadnym spôsobom nerozporevali po vyjadrení žalobcu k odporu žalovaných. Okrem toho možnosť požadovať úroky po vyhlásení mimoriadnej splatnosti umožňuje aj judikatúra, predovšetkým presne rozhodnutie na ktoré poukázal žalobca, konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, preto aj prípadná námietka žalovaných je v tomto kontexte absolútne bezpredmetná. Rovnako irelevantné sú všetky námietky ohľadne dražby, spôsobu jej priebehu, dôvodov jej zmarenia, pretože takéto skutočnosti nemajú k predmetu konania žiaden vzťah. Skutočnosť, že žalobca paralelne snaží dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky prostredníctvom dražby a súdneho konania nie je prekážkou priznania nároku. Žalobca sa obrátil na

súd práve z dôvodu, že sa nemôže domôcť svojej pohľadávky voči žalovaným ani realizáciou záložného práva. Inak povedané, ak by bola dražba úspešná, mohol by dosiahnuť žalobca uspokojenie svojej pohľadávky prostredníctvom výťažku z dražby, avšak, či už zo subjektívnych alebo objektívnych dôvodov dražba neprebehla, má táto skutočnosť iba za následok podanie žaloby. Samotní žalovaní podľa názoru súdu absolútne žalobcovi znemožňujú a upierajú mu jeho práva na uspokojenie jeho pohľadávky, navyše špekulatívnym spôsobom účelovo žiadali o odročenie pojednávania, hoci ich argumentácia o snahu o dohodu so žalobcom sa nepreukázala ako reálne objektívna. Súd sa z hospodárnosti ani nezaoberal námietkami žalovaných ohľadne dražby, pretože predmetom tohto konania nie je určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, ale zaplatenie pohľadávky z hypotekárneho úveru. Okrem toho, súd upriamuje pozornosť žalovaných, že by mali byť motivovaní uhradiť žalobcovi žalovanú sumu, pretože záložné právo je zriadené aj na byt pravdepodobne rodičov žalovanej v 1.) rade, v dôsledku čoho je zrejmé, že žalobca disponuje prostriedkami ako dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013 ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Tým, že si žalovaní nesplnili svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti, dostali sa podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka do omeškania a pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má žalobca podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo požadovať od nich popri plnení aj úroky z omeškania vo výške podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. t. j. 5 % ročne, keďže základná úroková sadzba ECB bola dňa 04.06.2019 (kedy už boli žalovaní preukázateľne v omeškaní) vo výške 0 %, pričom však žalobca si uplatnil nárok na nižší úrok ako v zákonnej sadzbe, to jest v sadzbe 3 %. Na základe uvedeného dospel súd k záveru o dôvodnosti podanej žaloby aj v časti úroku vo výške 3 % ročne zo sumy 207143,51 eura od 04.06.2019, pričom podľa názoru súdu žalovaní boli už v čase 04.06.2019 v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu. Keďže bol súd viazaný žalobným návrhom, nemohol prekročiť žalobný petit.

33. Súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 232 ods. 3 veta prvá CSP, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Žalovaní ani nežiadali, rovnako nepredložili žiadne listinné dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie splácať žalovanú sumu v splátkach.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí bol súd povinný rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal podľa názoru súdu plný úspech vo veci priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň súd nezistil v konaní žiadne okolnosti, tieto netvrdili ani strany sporu, ktoré by mali charakter dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktorých existencia by odôvodňovala iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Proti výroku II. tohto rozsudku nie je možné podať odvolanie. § 355 ods.2 CSP v spojení s § 357 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.